

samme Sted, hvor Hoven har været udkastet. Det er at mærke, at Armene udgives med Binden sjjens paa Buens Bagside og indbrages mod Binden for derved at opnaa den for hele Redskabets Udspilning nødvendige Modstand, hvilket desuden suppleres ved Brugten af en i hver Baads Vægside ublagt lang Aare. Naar Optalningen har fundet Sted, Fjssen er udtagen og Garnet renset for Paahæng af Grøde, hvilket, medens Baadene drive for Binden, kun optager 1 eller faa Minuter, udgives Garnet til det paafølgende Dræt, og saaledes fortsættes, — af øvede Fiskere med en beundringsværdig Færdighed, — paa samme Linie saalænge Forholdene tillade det, og Fangsten lykkes; hvis ikke roer man op igjen og forandrer Plads til en ny Drætlinie. Tøvrigt kunne flere Hold Baad godt følge efter hverandre paa samme Linie og det siges endog, at det 2det Baad ikke ualmindelig faaer bedre Fangst end det første. Fiskeriet foregaa i Reglen om Natten, men kan vel under visse Omstændigheder ogsaa kaste lidt af sig om Dagen. Det behøver neppe nærmere Forklaring, at det vilde være upraktisk og ialtsald vanstelig og meget bekosteligere at drage Pulsvaad til Baadene, som da maatte befæstes med solide Ankere, ligesom der for Dragningen maatte 1 Mand til paa hver Baad, eller ogsaa Garnet maatte vindes ind ved et Spil. Skjøndt Baaddets Dragning til Baaden har Udfigt til at give bedre Fangst end den modsatte Fremgangsmaade, saa svarer det ligefrem Regning at holde fast ved denne, paa Grund af det ved den anden foranledigede Tidstab (førre Dræt) og den større Bekostning. Det vil ogsaa staa enhver Sagkyndig klart, at denne Omgangsmaade gjør det muligt at bruge Baaddet paa enhver Slags Bund, uden Hindring af høj Tang, der under Dragningen, hvis Baaddet ellers kunde flæbes frem, vilde sno det, eller af Kløvertang og Sten, som vilde rive det itu, og at den fremdeles tilsteder Brugten paa det dybere Vand, hvor Fiskeren er hindret i forud med nogen større Sikkerhed at iagttage Bundens Bestaaffenhed.

Egenhederne, der afskille Bøtvaaddet fra det foregaaende, ere — bortset fra Størrelsen af Baaddet, der ikke overstrider en Dybde af 16 Alen i Indgangen til Hoven og ifølge Lov 22de Marts 1867 § 4 i Armegarnet ikke maa være af mindre Dybde end 12 Alen, — som oven bemærket, ene at søge i den forfjellige Brugsmaade. Medens der nemlig vel ikke er det Mindste i Bejen for at anvende Bøtvaaddet efter den oven beskrevne normale Pulsfiskemethode med 2 Baade, saa bruges ved dets Anvendelse ordentligvis kun 1 Baad, som kan føre det mindre Redskab med 2 à 3 Mand, og under gunstige Omstændigheder lader det sig gjøre at drage Baaddet til Baaden, hvilket dog ikke har været tilladt førend siden Loven af 1867, se det nys citerede Lovstykke; indtil da var Baadens Dragning til Baaddet lovbehalet. Naar man vil gjøre Dræt med dette Redskab og er kommen paa den dertil bestemte Plads, udkastes først en Bøtte, Kar eller Træanker, overhovedet noget, som toner højt paa Vandfladen som Mærke, forat det i Mørket kan ses; dertil befæstes og derfra udroes først den ene Armeline op i Binden, denne et Par Streger nær; dernæst udgives Baaddet i en svag Bue med Binden paa Bagsiden, og fra den sidste Stykke (der holder Armens Ende udsplayet) føres den anden Armeline sjjens med Binden tilbage til Botten eller Mærket, som nu indtages i Baaden. Denne drages da mod Baaddet, der efterhaanden indtages, hvorefter der fortsættes med de følgende Kast i en Linie ned med Binden, eller med forandret Plads efter Omstændighederne, som nys for Pulsvaaddet forklaret. Anderledes, naar Baaddet, som i de sidste 8 Aar tilladt, skal drages til Baaden: da udkastes først et Anker eller Dræg, stærkt nok til at modstaa den Kraft, der hører til Baaddets Dragning, derpaa Botten, og saa gaar det fremdeles som nys forklaret; — ved Tilbagekomst til Botten efter Baaddets Udfastning drages da Baaddet til Baaden, som ved Ankeret har fast Holdepunkt. Man kan nu gjøre flere, ja mange Dræt for det samme Ankerkast, saaledes som ved næste Baad skal forklares, eller lette Ankeret og søge ny Plads. Ved begge disse Brugsmaader er det rigtigt, naar man har begyndt Indtagning af Armene, at gjøre Pulsflak mellem disse, for at gjenne Fjssen mod Indgangen til Hoven. Vi bede mærket, at den Omstændighed, at ved Pulsvaadmetoden begge Arme og Liner fra de to Baade udgives samtidig, medens Bøtvaaddets Liner og Arme udføres den ene efter den anden, ikke bevirker, at den første Fiskemaade gaar raslere fra Haanden eller forøger Antallet af Dræt i samme Tid fremfor den sidste.

Som Bøtvaadet er en mindre, saa er Aleankervaadet eller Aale-snurrevaadet atter en endnu mindre, og Aale-Sand- og Landdragningsvaadene den mindste Udgaave af Pulsvaaddet. I Henseende til disse Redskabers tekniske Indretning maa man ikke lade sig lede vild af de forskjellige Navne, hvilke, som foran anført, kun hidrøre fra de forskjellige Brugsmaader. Anker-vaaddet, hvis Anvendelse bedst finder Sted paa mindre Dybder af 1—2 Favne Vand, bruges paa fælles Maade som nys er forklaret om Bøtvaad, naar dette drages til Baaden, saaledes at Ankeret danner et Centrum, hvortil Drættet sfer gennem Radier, saa lange som Linerne kunde række ud; dette Centrums Omkreds kan, naar Forholdene vise sig gunstige, gjenemdrages med Fordel i indtil 20 eller endnu flere Dræt, og det er disse, Centrummet omlobende (om-snurrende) Dræt, der have fremkaldt Navnet „Snurrevaad“. Det er imidlertid indlysende, at Redskabet, der kun fordrer 1 Baad og 2 Mand, ogsaa kan bruges efter Puls- og Bøtvaadsmetoden. Maaflø det kunde bidrage til Tydeliggjørelse efter det Foranførte at recapitulere som det Gjennemgaaende ved: